

ikke, at disse Mennesker kommer over i anden god praktisk Virksomhed. Men baade ved denne Bestemmelse og ved Reduktionen af det Antal, der skal afskediges, fra 50 til 35 Mand, og maaske ikke mindst ved den Omstændighed, at man gaar til en Afviklingsfrist paa 4 Aar i Stedet for 2, er Lovforslaget undergaaet saa mange Forbedringer, at vi mener det er acceptabelt, og under Hensyn dertil skal jeg da paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Forslagets Gennemførelse, selv om det ikke bliver forandret under dets Gang gennem Landstinget.

Veistrup: Det forekommer mig at være en naturlig Ting, at efterhaanden som Forholdene baade nationalt og økonomisk trækker sig i Lave paa begge Sider af Grænsen, er der en Mulighed for en Forenkling af den Grænsebevogtning, som hidtil har fundet Sted dernede, og for saa vidt kan jeg ogsaa for mit Vedkommende være med til at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg har jo nok hørt, at særlig den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nærede ikke saa ganske ringe Betænkelighed ved Lovforslaget. Jeg maa imidlertid antage, at der er plejet Forhandlinger med selve Chefen for Korpset dernede, og jeg maa da gaa ud fra, at naar Regeringen fremsætter et Lovforslag, har man det tilstrækkelige Grundlag for at foretage den Indskrænkning, som man her tilstræber. Det er jo ganske umuligt for Rigsdagen at vide, om netop det Tal, man her fastsætter, er afgjort det rigtige. I den Henseende maa man fuldstændig stole paa, at Sagen er velovervejeth af Regeringen. Vi for vort Vedkommende kan derfor, som jeg sagde, anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Det er jo ganske rigtigt, at der er to Sider ved denne Sag. Der er ikke alene Hensynet til Statskassen, men der er ogsaa Hensynet til de Folk, som er beskæftiget dernede, og som sikkert er gaaet ind i disse Stillinger i den Tro, at det vilde være varige Stillinger for dem. Men jeg synes ogsaa, at der fra Regeringens Side er taget visse Hensyn, som jeg finder det naturligt at tage, og de Ændringer, der er vedtaget i det høje Folketing, hilser jeg med Tilfredshed.

Naar man fra Socialdemokratiets Side mener, at det er muligt at undlade den Masseafskedigelse, om jeg maa bruge det Udtryk, som her finder Sted, og at man kan indskrænke sig til at lade Pladserne ubesat, efterhaanden som der indtræder Afgang, synes jeg, at dette vel kunde lade

sig gøre, hvis det drejede sig om nogle faa, en halv Snes Mand eller saa. Men hvis det virkelig er saaledes, at der er ca. 100 Personer overflødige i en saa lille Etat, vilde det efter min Mening, statsligt set, være ganske uforsvarligt at opretholde en saadan Ordning. Det vilde bebyrde Statskassen med en Udgift, som særlig under de nuværende økonomiske Forhold vilde være ganske urimelig, og hvor beklageligt det end maatte være, at vi afskediger en hel Del af disse Folk, saa deler de jo desværre Skæbne med adskillige andre. Jeg maa imidlertid føje til, at naar det nu stiller sig saaledes, at en Del maa afskediges, saa haaber jeg dog ogsaa, at der af Regeringen og af Politiautoriteterne — ikke blot Statspolitiet, men ogsaa det kommunale Politi — maa blive vist Imødekommenhed overfor dem. Der kunde maaske rettes en Henvendelse fra Regeringen til det kommunale Politi rundt om i Landet, hvori man gjorde opmærksom paa den Afskedigelse af Grænsegendarmer, der nu finder Sted, og man kan vel gaa ud fra, at alle disse vil være vel egnede til at indtræde om ikke i Kriminalpolitiet saa dog i Ordenspolitiet rundt omkring. Der vil da maaske være Mulighed for, at i alt Fald en Del af de paagældende, der har gode Betingelser for at gaa ind i disse Etater, vil kunne faa Ansættelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere for de tre Partier, som har anbefalet Lovforslaget. Til det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Hansen-Stavnsbjerg) skal jeg sige, at de Henstillinger, han har gjort, vil blive taget under al fornøden Overvejelse. Vi har allerede begyndt disse Overvejelser, og det er ganske sikkert, at der kan opnaas noget ad den Vej. Men jeg beder dog om, at man ikke vil være alt for store Forventninger, thi egentlig politiuddannede Folk, tilhørende Statspolitiet, vil ikke kunne undværes ved Grænsen.

Det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) udtalte, at der var ikke for mange Gendarmer. Ja, det er der nu. Ved „for mange Gendarmer“ forstaar jeg, at der er flere, end det er strengt nødvendigt at have for at løse den foreliggende Opgave. Hvis det er Tilfældet, saa er der for mange Gendarmer. I den Forbindelse vil jeg sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at det er jo meget rigtigt, at der er blevet forhandlet med